GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

El síndrome de L’ aturat.

Opinió | 13/12/2010 | 12:34

Ens trobem en una situació de desesperança social.

Podríem fer rellevància a la major part de la societat actual. Ens trobem en una situació de desesperança social, i apareix un nou síndrome el síndrome de l'aturat amb característiques similars a una depressió distímica, és a dir, un tipus de depressió exògena deguda a una causa externa.Amb presencia de pèrdua de la gana o augment, insomni per el desconcert de la situació , falta d'energia o fatiga deguda a un estat de vulnerabilitat emocional, amb conseqüències de una baixa autoestima, i sobretot el sentiment de desesperança.En un període de crisis social s'eleven les taxes de consultes psicològiques, que no només afecten al propi individu sinó també al cercle familiar, i proper.Tot i que els nostres polítics no estiguin fent res per solucionar aquesta situació, les repercussions a nivell social son transcendentals, contínues vagues, famílies que es troben al carrer, sense saber que fer.

Des de els més menuts que perceben un alè de inseguretat i molts d'ells no poden tenir les necessitats bàsiques cobertes, ens trobem amb adults, pares de família, que no saben com donar la volta a l'economia familiar per poder arribar a fi de mes.Estudiants que veuen un futur crític, sobretot els recent llicenciats o diplomats, I una gran part del jovent es troba en una crisis de valors, els inculca't des de l’ infància.I no oblidem als jubilats.....Per això aquest síndrome al que intentem posar un vel front els nostres ulls per no veure'l, existeix.

Un individu amb una pèrdua d'esperança pot tenir dos tipus de reaccions: 1.Reacció depressiva, 2.Reacció reaccionaria.Tan una com l'altre son critiques i difícils de portar per això mateix crec que es convenient que mirem amunt als polítics i que solucionin aquesta situació col•lectiva patològica social.Des de la psicologia social de la actual crisis financera i la emergent aparició del que és coneix com a Economia conductual.En l'any 1978, es va concedir el premi Nobel d'economia a Herbert Simon, qui ja afirmava la simbiosis de la psicologia amb l'economia. No es pretén la simple explicació de les coses , sinó com deurien ser les coses per la consecució dels fins, ja que el fet artificial es dissenya segons funcions, objectius, i adaptacions imperatives i descriptives.Segons Simon, parteix de la premissa les que les persones actuen buscant contínuament la solució més òptima .Per la qual s'obté la mínima satisfacció arribant a nivells d'èxit per després ajustar les decisions subseqüents, una estructura cognitiva denominada la racionalitat limitada.Per tant la qüestió és que si agafem una lent convergent de distancia focal petita i que formi davant de la imatge virtual d'una perspectiva altiva i visualitzem al conglomerat de la població i anem ampliant els píxels fins arribar al individu aturat ens trobem amb una sèrie de emocions, sentiments, conductes que ens porten al síndrome de l'aturat.Com diria Dale Carnegerie:"converteix les dificultats en avantatges".

"No desperis, si tan sols pel fet que no desesperis. Quan tot sembla que arribat al final, sorgeixen noves forces això es que vius."

Franz Kafka
"Recessió es quan el teu veí es queda sense feina;depressió es quan el perds tu."
Ronald Reagan Polític estadounidens Expresident EEUU.

Autor: SARA_T

SARA_T

https://gironanoticies.com/noticia/17462-el-sindrome-de-l-aturat.htm